

HERMANNVS

DEI GRATIA SANCTAE COLONIE

lonienſis eccleſiæ Archiepiſcopus, ſacri Romani Imperii per Italiam Archicancellarius, princeps Elector VVeſtſualiæ & Angariæ dux, ſacroſanctæ Apoſtolice ſedis Legatus natus, ac Adminiſtrator eccleſiæ Paderborneſis. &c. uniuerſo clero ac populo prouinciæ noſtræ Colonienſis, ſalutem in domino ſempiternam. Inter innumera huius calamitoſæ tempeſtatis aduerſa, quibus iuſto dei iudicio premimur, nihil ita ex eo potiffimum tempore, quo nos deus optimus, maximus, licet indignos, adminiſterii episcopalis functionem uocare dignatus eſt, animum noſtrum torſit, q̄ quod uidemus eccleſiæ nauiculam, uelut indormiente ipſius Nauclero Chriſto Ieſu, in medijs conſtitutam fluctibus, turbulentiffimarum procellarum impetu, iam nimium diu ſummo cum rei Chriſtianæ periculo iactari, nec interim in tanta rerum deſperatione laborantibus, ullum alicunde ſalutis portum, in quem ſe tuto recipiat, Chriſti nauis uel de longinquo adfulgere. Nam q̄ aliquot abhinc annis pleraq; remedia tentata ſint, id nos diſcruciat magis, quum animaduertimus hæcenus pene nihil actum, ſed omnino fruſtra laboratum eſſe. Et quis, quæſo, tam ſtupidus eſt, qui non ſentiat omnem conatum noſtrum idcirco irritum atque inanem fuiſſe: q̄ huc uſque nec ſyncera in deum fide, nec unanimi uoto indormiſcentem dominum ardentibus precibus inſclamauerimus, ſed incredulitate torpentes, ac corruptiffimis animorum affectibus, ſtudia in contraria currentes non reſpexerimus roto corde in eum, qui dixit: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati eſtis, & ego reficiam uos. Neq; enim ille uel immemor eſt promiſſi uel manus eius abbreviata, ut ſaluare non poſſit, qui nō derelinquit omnes ſperantes in ſe, ſed iniquitates noſtræ diuiferunt inter nos & illum, atque utinam iam tandem reſipiſcentes ſtudeamus, repurgatis per dei miſericordiam mentibus noſtris, uel tantillam fidē a domino impetrare, quantum Apoſtoli præditi erant, quum in mari intumeſcenti comprehenſi, dominum pariter acceſſerunt, atq; in cervicali reclinantem ſuſcitarunt, inſclamantes: Domine, ſalua nos, perimus. Quæ ut tum nō ſatis integra fuerit, q̄ uiciſſim audirent, Quid timidi eſtis modicæ fidei: tanta tamen fuiſſe perhibet, ut Ieſus ille ſeruator excitatus ac ſurgens, imperaret uentis & mari, adeo ut ſtatim ſubſequuta ſit tranquillitas magna. Quā inferior ergo illa, licet modica, unanimi tamen diſcipulorum fide, noſtra erga deum fiducia hæcenus fuerit, quam indignos gratia dei pro Apoſtolis, quanq̄ adhuc rudibus, nos hucusq; præſtiterimus, res ipſa actio numq; noſtrarū euentus ſatis ſuperq; declarat. Quid enim tot comitijs, tot conuentibus, tot deniq; cum priuatis tum publicis conſultationibus ſuper componendis hiſce fluctibus, non ſemel habitis, aliud effectū

est,

DE MVNERE EPISCOPALI.

OFFICIUM EPISCOPI POST VERBI PRAE-
dicationem consistit potissimum in impositione ma-
num, & uisitatione ecclesiarum.

EPISCOPI MVNVS IN DVOBVS PO-
tissimum consistit. Primum, in impositione manuum,
quæ est ordinum ecclesiasticorum collatio, ac institu-
tio ministrorum. Deinde in uisitatione diocæseos.
Vtrunque beatissimus Apostolus ad Titum, dilectum
filium, Cretæ Episcopum scribens, cõplectitur. Huius,
inquit, rei gratia, relinqui te Cretæ, ut ea quæ desunt corrigas, & cõstituas
per ciuitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi. Alterum uero idem
Apostolus, cum a Mileto discessum maturaret, profecturus Hierosoly-
mam, ac certus quod amplius haud uisurus esset faciẽ eorum omnium,
per quos transiit, prædicans regnum dei, uocatis illo ad se ab Epheso,
ecclesiæ presbyteris apostolica uehementia inculcat, cum ait: Attendite
uobis. & uniuerso gregi, in quo uos spiritus sanctus posuit Episcopos, re-
gere ecclesiam dei, quã acquisiuit sanguine suo. Et quoniã scio, inquit, q̃
intrabunt post discessionem meã lupi rapaces in uos, non parcentes gre-
gi, & ex uobis ipsis exurgent uiri loquentes peruersa, ut abducant discipu-
los post se, propterea uigilate. Cui muneri, ut ambo illa apostolici ordi-
nis eximia luminaria, nimirũ Petrus, ac illius collega Paulus, satisfacere-
rent, alter transiit & inuisit uniuersos, alter perambulauit Syriam & Ci-
liciam, cõfirmans ecclesias, præcipiens custodire præcepta Apostolorum
& seniorũ, nimirũ non tantum uerbo, sed & exemplo, Episcopos cõmo-
nentes, ut qui speculatores in dei ecclesia constituti sunt ac appellantur,
prouinciæ sibi mandatæ, uigilantissime intendãt, fidem, conuersationẽ,
mores & uitam singulorũ explorent, examinentq̃, ac provideãt, ne alicu-
bi quis in ea uocatione, ad quam a deo uocatus est, torpescat.

Titum. f.

Acto. 20.

Acto. 9

Acto. 15.

DE IMPOSITIONE MANVVM, QVAE EST ORDL-
num ecclesiasticorũ collatio, ac institutio ministrorũ. Cap. I.

IMPOSITIO manuum est ostium, per quod intrant qui ec-
clesiarũ gubernaculis admouent. Proinde quia eiusce-
modi ostium diligenter custoditum non est, factũ est,
ut tanta mala quæ sentimus agminatim in ecclesiã dei
irruerint. Huius ianuæ uigilantissimi custodes fuerunt
Apostoli Christi, & quotquot ipsis successerunt aposto-

Concilii Colon.

B

49
INSTITVTIO COM
PENDIARIA DOCTRINAE

CHRISTIANAE, EX CONCILIO PRO
VINCIALI COLONIENSI.

21 Quid retuler. Patrem meum in no. meo, dicit. vobis.

21 Quid retuler. Patrem meum in no. meo, dicit. vobis.

VERONAE, MDXLI

APVD ANTONIVM PVTEL
LETVM. M D XLI.

G

INSTITVITIO COMM

RENDITUR IN DEVM, ET IN ME CREDITE

CHRISTIANAE, EX CONCILIO PRO

SI QUID PETIER. PATREM MEVM IN NO. MEO, DABIT VOBR.

SI QVIS SITIT, VENIAT AD ME ET BIBAT,

SI QVIS DILIG. ME, MAND. MEA VSERVAB.

AVD ANTONIUM PAVLUM
LITVAM. M D XLII.

G

FORMVLA AD QVAM VISITATIO INTRA DIOECESIM COLONIENSEM EXIGETVR.

Adiiciuntur huic formulæ, Canonum ferme omnium Argumenta
Cōcilii prouincialis Colonienſis. dudum celebrati, quibus pau-
cis eliciuntur, quænam in illiſiſſis (breui in lucem
prodituris) ad longum contineantur.

Anno M D XXXVI. Menſe Octob.

Veronæ Apud Antonium Putellctum,

M D XLI.

- Quid agendum in synodo episcopali. 18
- De synodis Archidiaconalibus ac ruralibus. 19
- Officiales Archidiaconorum & Decanos rurales, viros graues esse oportere. 20
- Synodi Archidiaconales antiquitatem quandam præ se ferunt. 21
- Abusus in synodorum Archidiaconalium ac ruralium obseruationi. 22
- Inter uisitandum abusus corrigendi. 23
- Procuracionem suo officio recte fungentibus pendi æquum esse. 24

SERIES CHARTARVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
 AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN OO PP
 QQ RR SS. QQ. Duernius, Caeteri Quaternius.

Veronæ Apud Antonium Putelletum.

M. D. XL I.

